

na děti, výchovného a doplňovacího přídatku ženatých (§ 6, odst. 2 zákona č. 204/1932 Sb., citovaný v § 4 vlád. nař. č. 252/1933 Sb.), tedy beze zřetele k tomu, v jakém rozsahu jsou při výměře daně důchodové podle zákona č. 76/1927 Sb. přípustny z těchto příjmů srážky podle citovaného zákona. V § 7 mluví pak vlád. nař. č. 252/1933 Sb. o odpočivném platu zcela všeobecně, bez jakéhokoli bližšího označení a staví proti tomu stálý výdělečný příjem, ale jen takový, který jest podroben dani důchodové. Vládní nařízení pokračuje na tomto místě — pokud se týče snížení odpočivných platů — ve stopách, jež byly již naznačeny předpisem § 21, ve spojení s §§ 17 a 18 zákona č. 286/1924 Sb., resp. v § 6 zákona č. 204/1932 Sb. pro srážky, resp. snížení tam normovaná a nutno tedy i pojem »odpočivných platů«, zmíněných v § 7 vlád. nař. č. 252/1933 Sb., vykládati ve stejném smyslu, jaký byl dán oněmi dřívějšími předpisy a rozuměti jím jen »celkové odpočivné požitky«, jaké zaměstnanec má podle platných předpisů pensijních, t. j. objektivně, nikoli odpočivné požitky, jakými zaměstnanec v konkrétním případě jest podroben dani důchodové, tedy t. zv. příjmy ryzí.

Nález z 24. února 1938 č. 6363/35-14.

1. Z rozhodnutí, jímž okresní výbor neschválil předložené účty obecního hospodaření (§ 16, odst. 5 zák. č. 329/21 Sb.), je přípustno odvolání obce k zemskému výboru.

2. Tříměsíční lhůta § 16, odst. 5 zák. č. 329/21 Sb. počíná běžeti teprve ode dne, kdy byly předloženy bezprostřednímu úřadu dohlédacímu účty obecního hospodaření, vyhovující po stránce formelní i věcné náležitostem stanoveným v odst. 1—3 cit. předpisu.

Na sporu byl výklad ustanovení odst. 5, § 16 ob. fin. nov. č. 329/21 Sb., normujícího v odst. 1—5 revise účtů hospodářské správy obcí bezprostředním úřadem dohlédacím.

Obec, již přísluší v důsledku její samosprávy obhajovati svá hospodářská usnesení v cestě instanční proti všem zásahům, má právo brániti se v postupu instančním i proti neschválení předložených účtů bezprostředním dohlédacím úřadem podle cit. § 16. Z celého znění tohoto § 16, který i v odst. 3 stanoví obdobnou platnost odst. 2 až 5, § 6 ob. fin. nov., plyne, že zákon počítá revisi účtů obecního hospodaření k záležitostem rozpočtovým. O záležitostech rozpočtových rozhodují pořadem správním podle § 3 zák. 77/27 Sb. ve znění zák. č. 169/30 Sb. okresní a zemské výbory. Je proto naříkaný výměr instančním rozhodnutím kompetentního úřadu.

Odst. 5 cit. § 16 stanoví, že, nedojdou-li starosty obce do tří měsíců od dohlédacího úřadu žádné výtky proti předloženým účtům, je účty pokládati za schválené. Běží tu o t. zv. rozhodnutí fingované, kde mlčení úřadu po určitou dobu znamená fikci určitého vyřízení pro stranu příznivého (Hoetzel, Spr. právo II. vyd., str. 355.), v daném případě schválení účtů. Od kdy počíná lhůta ta běžeti, zákon nestanoví; dlužno však souditi, že počíná běžeti teprve ode dne, kdy dohlédacímu úřadu byla dána možnost, aby

zahájil revisní činnost podle odst. 1—5 cit. § 16, tedy kdy mu byly předloženy účty obecní, instruované způsobem vyhovujícím předpisům odst. 1—3, § 16. Podle odst. 1 má starosta obce předložit dohlédacímu úřadu k revisi veškeré doložené účty o příjmech a vydáních důchodů obecních, jakož i ústavů, podniků a fondů obecních a obcí spravovaných, projednané a prozkoumané obecní radou i finanční komisí a usnesené obecním zastupitelstvem, a připojití opis celkové účetní závěrky. Podle odst. 2 je účty veřejně vyložití, podle odst. 3 platí i tu odst. 2 až 5, § 6 obdobně. Je tedy třeba, aby s doloženými účty o příjmech byl podán průkaz o tom, že účty byly projednány obecní radou, prozkoumány finanční komisí a usneseny obecním zastupitelstvem, jakož i průkaz o vyložení účtů a vyhlášení usnesení obecního zastupitelstva, a spolu s opisem účetní závěrky předložena byla podána odvolání, resp. bylo potvrzeno, že odvolání podáno nebylo. Teprve takto instruované účty lze pokládati za účty ve smyslu 1. odst. § 16 předložené, a od této doby je teprve počítati 3měsíční lhůtu v odst. 5 uvedenou.

Nález z 1. března 1938 č. 5592/35-4.

Společenstevní nebo gremiální nemocenské pojišťovny, na které se podle § 27 zák. č. 221/24 Sb. přeměnily společenstevní nebo gremiální nemocenské pokladny, jsou oprávněny pojišťovati také osoby zaměstnané u dobrovolných členů společenstva nebo gremia.

Předpisem 1. odst. § 24 zákona o sociálním pojištění č. 221/24 Sb. z. a n. jest stanoveno, že u okresní nemocenské pojišťovny jsou pojištěni zaměstnanci, kteří vykonávají v jejím obvodu práce nebo služby uvedené v § 2 a nejsou pojištěni u žádné z nemocenských pojišťoven jmenovaných v §§ 25 až 29.

V § 27 cit. zákona ve znění zákona č. 184/28 Sb. z. a n. se pak určuje, že osoby povinně pojištěné, zaměstnané u povinných členů živnostenského společenstva neb u gremia obchodníků — mimo osoby v domácnosti zaměstnané — jsou povinně pojištěny u společenstevní nebo gremiální nemocenské pojišťovny, ve kterou se přeměňuje společenstevní nebo gremiální nemocenská pokladna, měla-li pokladna (pojišťovna) ta dne 1. července 1928 aspoň 1000 pojištěnců povinně pojištěných, zaměstnaných u povinných členů společenstva, pokud se týče gremia.

Z tohoto ustanovení vychází, že osoby, zaměstnané u povinných členů společenstva a podrobené pojistné povinnosti, jsou — s výjimkou osob zaměstnaných v domácnosti — u společenstevní pojišťovny pojištěny ex lege, takže u jiné pojišťovny nemohou býti platně pojištěny. Vyplývá pak z ustanovení toho též, že pojistné povinnosti podléhající zaměstnanci dobrovolných členů společenstva nejsou ex lege pojištěni u společenstevní pojišťovny na rozdíl od právního stavu, jaký byl dán ustanovením § 1, odst. IV. zákona č. 489/21 Sb. z. a n., jež předpisem, že u společenstevní nemocenské pokladny jsou povinně pojištěni všichni, kdo jsou zaměstnání u členů společenstva, mimo osoby zaměstnané v domác-